

Maja Razboršek

NEIZREČENO IN NEIZREKLJIVO

NEIZLUŠČENA MISEL

pod mojimi prsti počiva
misel še neizluščena

morda se mi je zgodila ponevedoma
morda sem srečala nenadejano
menda me je presunila z drugačnostjo
prav lahko bi me zgrešila

nekaj nezatnega je
ki bo šele v spominjanju
doraslo v razsežno

KRVNA VEZ

neizrečeno ni neizrekljivo

neizrečeno v navalu
nenadne sle po izpovedovanju
prepljuske molke
kot prenzki valolom

neizrekljivo
brez sledu ponikne
v porozni
nikdar odžejani prsti

in vendar
le neizrekljivo sužnji
kot prekrčevita
krvna vez

GRANATNO JABOLKO

zrnato
me vsakič znova
preseneti z okusom

granatno jabolko
me čara
s cvetom ki je simbol ljubezni
s sadom ki je simbol plodnosti

povsem nejeverno
me spreobrača
v zaupljivo

verjamem v ljubezen:
v lepo in v trpko

GORIŠČNA RAZDALJA

leča vbokla
razpršilna
pomanjševalna:
prezir je
kar pripira veke

leča izbokla
zbiralna
povečevalna:
moja ljubezen
se ni nikdar
zazirala tjavdan

VRTENJE

z vsakim odmikanjem
sem ti bila bliže
kajti
slej ko prej
se na eni od krožnic vrtenja
sredobežnost prevesi
v sredotežnost

VŠTRIC Z ERATO

že dolgo živim to ljubezen
in njena sled
je hrepenenje kot krepost
je hrepenenje kot slabost

obseda me
le težka ji tešem obliko
nikdar se mi povsem ne posreči
nikdar je do podrobnosti ne dokončam

dokler stopam vanjo kot prvič
– vsa negotova
– karseda oprezna
– nikdar docela domača
se zdi velika
ljubezen

zamižim
spričo njenega sija
obstanem
obnemim

in hrepenenje opiše krog

Z VSAKIM DIHOM

odkar je vzniknila
jo razbiram kot zahtevno

vase zaverovano ljubezen
 krčevitih zavesljajev
 njeno obličje se zdaj mrgodi
 tako j nato blede v spokojnost

ne z odvzemanjem ne z dodajanjem
 nisem mogla in ne morem
 posegati v njeno žlahtnost

vsake toliko se prepričam
 da je pod prsti še gnetljiva
 in da le ne posnema
 nekdanjih barv
 nekdanjih vonjev

SPREHOD S PEGAZOM

večer spočne največ pesmi:
 škrlatna ločnica
 med snovnim in sanjami
 je najbolj zabrisana

to je čas
 ko se najraje sprehajam
 z nikdar povsem ukročenim
 Pegazom

njegove vročične oči
 me omamljajo in plašijo
 počivava med okrvavljenimi
 večernimi oblaki

ob istem izviru
 pojiva neznansko nezemsko žejo
 slednjič mi prišepne
 naj prečrtam nekaj besed